

Kanal	: ART TV
Başlık	: Prof. Balkan Naci İslimyeli, Atölye Sergisi, Sanat Suçu, Piramid Sanat, ARTtv
Konuşmacı	: Prof. Dr. Balkan Naci İSLİMYELİ
Video Adresi	: https://youtu.be/UVpzzMfnfM
Yayın Tarihi	: 30 Mayıs 2020

ARTTV

Balkan Naci İslimyeli: Sanat Suçu sayısız atölye sergilerimizden bir tanesi, en sonuncusu. 1972'den başlayarak hocalık yaptım sanatçılığımın yanı sıra ve hiç bırakmamaya gayret ettim. Asistanlık dönemlerinde de hoca gibi çalışmak zorunda kaldık öyle öğrencilerle çok iç içe o zaman sadece iki okul vardı Türkiye'de. Öğrenci sergilerinin sanatçıların, sanat hayatına ilk adımlarını attıkları sergiler olarak onlar için de bir hoca, öğretici için de anlamı çok büyük. Onun için ben her zaman çok önem verdim. Hatta onları sanatçı gibi yaşamaya başlamalarını atölyeler tutarak, ortak atölyeler tutarak kendilerini sorumlu hissettikleri alanlara kavuşmalarını hep özendirdim. Sonuç olarak resmi adımları, ilk ayakta duruşları tabii ki ilk sergi. Bir kurum, bir hoca bu sergiler için elinden geleni yapmalı diye düşünüyorum. Pek çok atölye sergisi açtık dediğim gibi. Yurt içinde de hocalık yaptım yurt dışında da yaklaşık 40 seneye yakın bir serüven bu. Çok uzun bir serüven. Öğreticilik sadece öğrenci açısından önemli değil, öğretici açısından da büyük katkılar getiren bir şey. Ben bu süreç içerisinde çok şey öğrendim gençlerden. Farklı dünyaların içine girmek, o dünyalardan bir sonuç çıkarmak, onları ürüne çevirmek, bir yapıt oluşturmak, bir tür kimlik çözümlemesi gerektiren bir şey. Bunun yanında binlerce proje üretmek bir sanatçı beynini çok genç tutan, diri tutan bir şey. Bunun da öğretici olarak ve sanatçı olarak büyük katkılarını gördüm. Bir de elbirliğiyle bir şeyler kotarmanın getirdiği kolektif bir zevk var. Ashında resim yalnızlık işi atölyede. Biraz da dramatik, buruk bir uğraş. Onu sanatçıyı sosyalize eden alanlar, toplu çalışmalar bana daima heyecan vermiştir. Bu duygularla bugüne kadar geldik ve Işık Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'ndeki lisans ve yüksek lisans öğrencilerimin işlerini ilk defa topluca sunuyoruz. Onlar için çok önemli bir adım. Benim için de öyle. Gelecekteki açılımları ne olursa olsun onlara her zaman temel insani sorunlar üzerinde düşünmeye ve bu sorunları dışlaştırmaya yönelten bir yapısal program uyguladım. Benim tarzım hep bu oldu. Çünkü sanatın belli bir sorumluluk gerektirdiğine inanıyorum. Buruk, tatlı, acı pek çok anılarla binlerce dost edindim öğrencilerim aracılığıyla. Öğreticilik bir garip ilişkidir. Bir baba-kız, baba-oğul ilişkisi gibidir. Sizi hem severler hem hayran olurlar hem de gizli gizli nefret ederler. Siz aşılması gereken bir figürsünüzdür onlar için. Sonunda birer mesleki rakip olarak karşınızda dururlar. Bu hem güzeldir hem de onlar açısından heyecanlı bir süreçtir. Tabii bu arada sizi unutanlar, rakip olarak görüp aleyhinize çalışanlar da olur. Böyle şeyler de olur. Ama bunlar hep tatlı cilveleridir hoca-öğrenci ilişkisinin. Anne-oğul ilişkisi, baba-oğul ilişkisi de böyle bir şeydir. Bütün bunlar içinde geriye kalan sonuçlar işte bu gördüğünüz yapıtlardır. O yapıtlarla dilerim bu grupta, bu çok takdir ettiğim işlerin sahibi olan gençler de kariyerlerine aynı heyecanla ortak heyecan günlerimizi unutmadan devam ederler.

*** Video burada sona eriyor. ***